

دعای جوشن کبیر

سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَوْتَ الْعَوْتَ خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ

منزهی تو ای که نیست معبودی جز تو فریاد فریاد برهان ما را از آتش ای پروردگار

(۱) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَلْکَ بِاسْمِکَ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِیْمُ يَا کَرِیْمُ يَا

خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای خدا ای بخشاینده ای مهربان ای بزرگوار ای

مُتِیْمُ يَا عَظِیْمُ يَا قَدِیْمُ يَا عَلِیْمُ يَا حَلِیْمُ يَا حَکِیْمُ سُبْحَانَکَ يَا لَإِلَهَ

برپا دارنده ای بزرگ ای قدیم ای دانا ای بردبار ای فرزانه منزهی تو ای که معبودی جز

إِلَّا أَنْتَ الْعَوْتَ الْعَوْتَ خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبُّ (۲) يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ

تو نیست فریاد فریاد برهان ما را از آتش ای پروردگار من (۲) ای آقای آقایان

يَا مُجِیْبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا وَلِیَّ الْحَسَنَاتِ يَا غَافِرَ

ای اجابت کننده دعاها ای بالا برنده مرتبه ها ای صاحب هر نیکی ای آمرزنده

الْخَطِیْئَاتِ يَا مُعْطِیَ الْمَسْئَلَاتِ يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ يَا سَامِعَ

گناهان ای دهنده خواسته ها ای پذیرنده توبه ها ای شنونده

الْأَصْوَاتِ يَا عَالِمَ الْخَفِیَّاتِ يَا دَافِعَ الْبَلِیَّاتِ (۳) يَا خَیْرَ الْغَافِرِیْنَ يَا

صداها ای دانای اسرار پنهانی ای برطرف کننده بلاها (۳) ای بهترین آمرزندگان ای

خَیْرَ الْفَاطِحِیْنَ يَا خَیْرَ النَّاصِرِیْنَ يَا خَیْرَ الْحَاکِمِیْنَ يَا خَیْرَ الرَّازِقِیْنَ

بهترین گشاینده گان ای بهترین یاران ای بهترین حاکمان ای بهترین روزی دهان

يَا خَیْرَ الْوَارِثِیْنَ يَا خَیْرَ الْحَامِدِیْنَ يَا خَیْرَ الذَّاكِرِیْنَ يَا خَیْرَ

ای بهترین ارث بران ای بهترین ستایشگران ای بهترین یادکنندگان ای بهترین

الْمُنْزِلِينَ يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ (۴) يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمَالُ يَا مَنْ لَهُ

فرو فرستندگان ای بهترین احسان کنندگان (۴) ای که عزت و زیبایی از آن اوست ای که

الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَالْجَلَالُ يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى

نیرو و کمال از آن او است ای که پادشاهی و جلال از آن او است ای که بزرگ و برتر او است

يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ الثَّقَالِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ يَا مَنْ هُوَ

ای پدید آورنده ابرهای سنگین ای که او سخت کيفر (یا سخت نیرو) است ای که او

سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

در حساب کشیدن سریع است ای که او در کيفر سخت است ای که پاداش خوب نزد او است

عَلَى مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ (۵) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَنَّانُ يَا

ای که نزد او است مایه و اصل کتابها (۵) خدایا از تو می خواهم بحق نامت ای مهرپیشه ای

مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا بُرْهَانَ يَا سُلْطَانَ يَا رِضْوَانَ يَا غُفْرَانَ يَا سُبْحَانَ يَا مَرَّانُ يَا

نعمت بخش ای پاداش دهنده ای دلیل و راهنما ای سلطان ای خوشنود ای آمرزنده ای منزّه ای

مُسْتَعَانَ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْإِبْرَةِ (۶) يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ يَا مَنْ

یاور ای صاحب نعمت و بیان (۶) ای که هر چیزی در برابر عظمتش فروتن گشته ای که

اَسْتَسَلَّمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ

هر چیز در برابر قدرتش تسلیم گردیده ای که هر چیزی در برابر عزت و شوکتش خوار گشته ای که هر چیز

شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ يَا مَنْ أَنْقَادَ كُلِّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ

در برابر هیبتش خاضع گردیده ای که هر چیزی از ترس او فرمانبردار و مطیعش گردیده ای که کوهها

مِنْ مَخَافَتِهِ يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَوَاتُ بِأَمْرِهِ يَا مَنْ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ

از هراسش از هم شکافته ای که به امر او آسمانها برپا گشته ای که زمینها به اذن او در جای خود مستقر گشته

بِأَذْنِهِ يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ

ای که رعد به ستایش او غرّش زند ای که بر اهل کشور خود ستم نکند (۷)

يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا يَا مُجْزِلَ

ای آمرزنده خطاها ای برطرف کننده بلاها ای منتهای امیدها ای دهنده بزرگ

الْعَطَايَا يَا وَهَبَ الْهُدَايَا يَا رَازِقَ الْبُرَايَا يَا قَاضِيَ الْمَنَايَا يَا سَامِعَ

عطاها ای بخشنده هدیه ها ای روزی ده بنده ها ای برآورنده آرزوها ای شنونده

الشُّكَايَا يَا بَاعِثَ الْبُرَايَا يَا مُطْلِقَ الْأَسَارِي (۸) يَا ذَا الْحَمْدِ وَالْتِنَاءِ

شکایتها ای برانگیزنده مردمان ای رهاننده اسیران (۸) ای صاحب ستایش و ثناء

يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبِهَاءِ يَا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ يَا

ای دارای فخر و زیبایی ای صاحب مجد و بزرگی ای صاحب عهد و وفاء

ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ يَا ذَا الْفُضْلِ وَالْقَضَاءِ يَا ذَا الْعِزِّ

ای دارای گذشت و رضا ای دارنده نعمت و عطاء ای که در دست تو است فصل خصومات و داوری ای دارای عزت

وَالْهَقَاءِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ يَا ذَا الْأَلَاءِ وَالنِّعْمَاءِ (۹) اللَّهُمَّ إِنِّي

و پابندگی ای صاحب جود و بخشش ای صاحب دهشها و نعمت ها (۹) خدایا از تو

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا صَانِعُ يَا نَافِعُ يَا سَامِعُ يَا

می خواهم به حق نامت ای مانع ای برطرف کننده ای بالا برنده ای سازنده ای سود رسان ای شنوا ای

جَامِعُ يَا شَافِعُ يَا وَاسِعُ يَا مُوسِعُ (۱۰) يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقَ

گردآورنده ای شفاعت پذیر ای فراخ رحمت ای وسعت بخش (۱۰) ای سازنده هر ساخته ای آفریننده

كُلُّ مَخْلُوقٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفَ كُلِّ

هر آفریده ای روزی ده هر روزی خور ای مالک هر مملوک ای غمزدای هر غمزده ای دلگشای هر

مَكْرُوبٍ يَا فَارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ

اندوهگین ای رحمت بخش هر رحمت خواه ای یاور هر

مَخْذُولٍ يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ (۱۱) يَا عُدَّتِي عِنْدَ

هر بی یاور ای عیب پوش هر معیوب ای پناه هر آواره (۱۱) ای ذخیره هنگام

شِدَّتِي يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي يَا مُوْنِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي يَا

سختی من ای امید من در برابر پیش آمدهای ناگوار ای همدم من هنگام ترس و وحشت ای

صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي يَا وَلِيِي عِنْدَ نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي يَا

رفیق من در غربتم ای صاحب اختیار من در نعمتم ای فریادرس من در غم و اندوه ای

دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي يَا غَنَائِي عِنْدَ اِفْتِقَارِي يَا مَلْجَأِي عِنْدَ

دلیل و راهنمایم هنگام سرگردانی ای توانگری من هنگام نداری ای پناه من هنگام

اضْطِرَارِي يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْزَعِي (۱۲) يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ يَا عَفَّارَ

درماندگی ای کمک کارم در بیچارگی و پریشانی (۱۲) ای بخوبی دانای بر هر نادیدنی ای بسیار آمرزنده

الدُّنُوبِ يَا سَتَارَ الْغُيُوبِ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ يَا

گناهان ای برده پوش بر عیوب بندگان ای غمزدای غمها ای گرداننده دلها ای

طَيِّبَ الْقُلُوبِ يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ يَا اَنِيْسَ الْقُلُوبِ يَا مُفْرِجَ الْهَمُومِ يَا

طیب دلها ای نوربخش دلها ای همدم دلها ای زداینده اندوهها ای

مُنْفَسَ الْعُمُومِ (۱۳) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاَسْمِکَ یَا جَلِیْلُ یَا جَمِیْلُ یَا

غمگشای غمها (۱۳) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای بزرگوار ای زیبا ای

وَکَیْلُ یَا کَفِیْلُ یَا دَلِیْلُ یَا قَبِیْلُ عَلْمُدِیْلُ یَا مُنِیْلُ یَا مُقِیْلُ یَا مُحِیْلُ

کارگزار ای عهده دار ای راهنما ای پذیرنده ای دولت دهنده ای عطا بخشنده ای درگذرنده ای نیرو دهنده (تغییر دهنده)

(۱۴) یَا دَلِیْلَ الْمُتَحِیْرِیْنَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیْثِیْنَ یَا صَرِیْحَ

(۱۴) ای راهنمای سرگردانان ای فریادرس فریادخواهان ای دادرس

الْمُسْتَصْرِخِیْنَ یَا جَارَ الْمُسْتَجِیْرِیْنَ یَا اَمَانَ الْخَائِفِیْنَ یَا عَوْنَ

دادخواهان ای پناه پناه جویان ای امان بخش ترسناکان ای کمک

الْمُؤْمِنِیْنَ یَا رَاحِمَ الْمَسَاكِیْنَ یَا مَلْجَأَ الْعَاصِیْنَ یَا غَافِرَ الْمُذْنِبِیْنَ یَا

مؤمنان ای رحم کننده مسکینان ای پناه عاصیان ای آمرزنده گناهکاران ای

مُجِیْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَّرِّیْنَ (۱۵) یَا ذَا الْجُودِ وَالْاِحْسَانِ یَا ذَا الْفَضْلِ

اجابت کننده دعای درماندگان (۱۵) ای دارای بخشندگی و احسان ای صاحب فضل

وَالْاِمْتِنَانِ یَا ذَا الْاَمْنِ وَالْاَمَانِ یَا ذَا الْقُدْسِ وَالسُّبْحَانِ یَا ذَا الْحِکْمَةِ

و نعمت ای مایه امن و امان ای دارای پاکی و پاکیزگی ای صاحب فرزادگی

وَالْبِیَانِ یَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرُّضْوَانِ یَا ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانِ یَا ذَا الْعِظَمَةِ

و بیان ای صاحب رحمت و خوشنودی ای دارای حجت و دلیل و برهان ای خدولوند عظمت

وَالسُّلْطَانِ یَا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانَ یَا ذَا الْعَفْوِ وَالْعُفْرَانِ (۱۶) یَا مَنْ

و سلطنت ای دارنده رافت و ای یاور بندگان ای صاحب بخشندگی و آمرزش (۱۶) ای که

هُوَ رَبُّ كُلِّ شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ الْاِلهُ كُلِّ شَیْءٍ یَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَیْءٍ

پروردگار هر چیز او است ای که معبود هر چیز او است ای که آفریننده هر چیز او است

يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ

ای که سازنده هر چیز او است ای که او پیش از هر چیز بوده و ای که او پس از هر

شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ

چیز خواهد بود و ای که او برتر از هر چیز است ای که او به هر چیز دانا است ای که او

قَادِرٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ يَتَّقِي وَيَفْنِي كُلَّ شَيْءٍ (۱۷) اَللَّهُمَّ اِنِّي

به هر چیزی توانا است ای که تنها او بماند و هر چیز دیگر فانی گردد (۱۷) خدایا از تو

اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنٌ يَا مُهَيِّمٌ يَا مُكَوِّنٌ يَا مُلْقِنٌ يَا مُبِينٌ يَا

می خواهم بحق نامت ای امان ده ای مسلط بر هر چیز ای وجود آرنده ای یاد دهنده ای آشکار کننده ای

مُهَوِّنٌ يَا مُمَكِّنٌ يَا مُزَيِّنٌ يَا مُعَلِّنٌ يَا مُقَسِّمٌ (۱۸) يَا مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ

آسان کننده ای امکان ده در کارها ای زیوربخش ای آشکار کننده ای تقسیم کننده (۱۸) ای که در فرمانروایی

مُتَمِّمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ

پابرجا است ای که در سلطنت و پادشاهیش قدیم و دیرینه است ای که در جلالت و شوکت بزرگی ای که

هُوَ عَلَىٰ عِبَادِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ

بر بندگان خویش مهربانی ای که به هر چیز دانایی ای که نسبت به نافرمان خود

عَصَاءٌ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاءٌ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ حَكِيمٌ يَا

بردباری ای که به امیدوار خود بخشنده و بزرگواری ای که در آفرینش و ساختنت فرزانه ای (یا محکم کاری) ای

مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ (۱۹) يَا مَنْ لَا

که در عین فرزانگی (یا محکم کاری) مهربانی (یا نرمکاری) ای که در لطف خود دیرینه ای (۱۹) ای که

يُرْجَى إِلَّا فَضْلُهُ يَا مَنْ لَا يُسْتَلُّ إِلَّا عَفْوُهُ يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بَرُّهُ يَا

امیدی نیست جز به نیکی او ای که درخواست نشود جز گذشتش ای که چشم داشتی نیست جز به نیکی او ای

مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلَهُ يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا

که ترسی نیست جز از عدل او ای که جاوید نمی ماند جز فرمانروایی و ملک او ای که سلطنت و قدرتی نیست جز

سُلْطَانُهُ يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ

سلطنت او ای که رحمتش همه چیز را فراگرفته ای که رحمتش بر خشمش پیشی بسته

يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ (۲۰) يَا فَارِجَ

ای که علمش بر همه چیز احاطه کرده ای که مانندش هیچکس نخواهد بود (۲۰) ای دلگشای

اللَّهُمَّ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا خَالِقَ الْخَلْقِ يَا

اندوه ای غمزدای ای آمرزنده گناه ای توبه پذیر ای آفریننده ای

صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ يَا عَالِمَ السِّرِّ يَا فَالِقَ الْحَبِّ يَا رَازِقَ

راست وعده ای وفادار پیمان ای دانای اسرار نهران ای شکافنده دانه ای روزی ده

الْأَنَامِ (۲۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيُّ يَا وَفِيُّ يَا غَنِيُّ يَا

بندگان (۲۱) خدایا از تو خواهم به حق نامت ای والا ای با وفا ای توانگر ای بی نیاز مطلق ای

مَلِيُّ يَا حَفِيُّ يَا رَضِيُّ يَا زَكِيُّ يَا بَدِيُّ يَا قَوِيُّ يَا وَلِيُّ (۲۲) يَا مَنْ

مهربان ای پسندیده (یا دوستدار) ای پاکیزه ای پدید آورنده ای نیرومند ای سرپرست (۲۲) ای که

أَظْهَرَ الْجَمِيلِ يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤْخِذْ بِالْجَرِيرَةِ يَا مَنْ لَمْ

کار نیک را آشکار کنی و ای که کار زشت را پنهان کنی ای که کسی را به گناه نگیری ای که پرده

يَهْتِكِ السُّتْرَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا

کس نداری ای بزرگ گذشت ای نیکو در گذر ای پهناور آمرزش ای

لَبِطُ أَيْدِيَنِ الرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى

گشاده دو دست (فضلش) به رحمت ای مطلع از سخن سری و راز ای منتهای هر شکایت (۲۳)

يَا ذَا النِّعْمَةِ السَّابِغَةِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ يَا (۲۳)

ای صاحب نعمت فراوان و ای دارای رحمت پهناور ای صاحب احسان پیشین ای

ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ يَا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ يَا

دارای حکمت رسا ای دارای نیروی کامل ای صاحب برهان و دلیل قاطع و برنده ای

ذَا الْكِرَامَةِ الظَّاهِرَةِ يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمُتَيَّنَةِ يَا ذَا

صاحب بزرگواری هویدا ای صاحب عزت جاویدان ای صاحب نیروی محکم ای دارای

الْعَظْمَةِ الْمُنِيَعَةِ (۲۴) يَا بَدِيحَ السَّمَوَاتِ يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ يَا رَاحِمَ

عظمت ارجمند (۲۴) ای پدید آورنده آسمانها ای قرار دهنده تاریکیها ای ترحم کننده

الْعَبْرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثْرَاتِ يَا سَاتِرَ الْعَوْرَاتِ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ يَا

به اشکهای دیده ها ای در گذرنده لغزشها ای پرده پوش بر عیبها ای زنده کننده مردگان ای

مُنزِلَ الْآيَاتِ يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ يَا مَاجِيَ السَّيِّئَاتِ يَا شَدِيدَ

فرو فرستنده آیات ای دو چندان کن حسنات ای محو کننده بدیها ای سخت گیرنده

النَّقِمَاتِ (۲۵) اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُصَوِّرُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُدَبِّرُ

انتقامها (۲۵) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای صورت آفرین ای اندازه گیر ای تدبیر کننده

يَا مُطَهِّرُ يَا مُنَوِّرُ يَا مُبَسِّرُ يَا مُبَشِّرُ يَا مُنذِرُ يَا مُقَدِّمُ يَا مُؤَخِّرُ

ای پاک کننده ای روشنی بخش ای آسان کننده ای مژده ده ای بیم ده ای پیش انداز ای پس انداز (۲۶)

يا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ يا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ

(۲۶) ای پروردگار خانه محترم (کعبه) ای پروردگار ماه حرام ای پروردگار شهر محترم (مکه)

يا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ يا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ يا رَبَّ الْمَسْجِدِ

ای پروردگار رکن و مقام ای پروردگار مشعرالحرام ای پروردگار مسجد

الْحَرَامِ يا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ يا رَبَّ النُّورِ وَالظُّلَامِ يا رَبَّ النَّجِيِّهِ

الحرام ای پروردگار قسمت حل و حرم (در سرزمین حجاز) ای پروردگار روشنی و تاریکی ای پروردگار تحیت

وَالسَّلَامِ يا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنْامِ (۲۷) يا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يا أَعْدَلَ

و درود ای پروردگار نیرو و در خلق (۲۷) ای داورترین داوران ای دادرس ترین

الْعَادِلِينَ يا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ يا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ يا أَحْسَنَ

دادگران ای راستگوترین راستگویان ای پاکیزه ترین پاکان ای بهترین

الْخَالِقِينَ يا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يا أَبْصَرَ الْبَاطِنِينَ

آفرینندگان ای سریعترین حساب رسان ای شنواترین شنوایان ای بیناترین بینندگان

يا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ يا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ (۲۸) يا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يا

ای بهترین شفیعان ای بزرگووارترین کؤیمان (۲۸) ای پشتیبان کسی که پشتیبان ندارد ای

سَدَّ مَنْ لَا سَدَّ لَهُ يا دُخْرَ مَنْ لَا دُخْرَ لَهُ يا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ يا

پشتوانه آن کس که پشتوانه ندارد ای ذخیره آن کس که ذخیره ندارد ای پناه آن کس که پناهی ندارد ای

غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يا فَخْرَ مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ يا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يا

فریادرس آنکس که فریادرس ندارد ای افتخار آن کس که مایه افتخاری ندارد ای عزت آنکس که عزتی ندارد ای

مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ يا أَيْسَرَ مَنْ لَا أَيْسَرَ لَهُ يا أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ

کمک آنکس که کمکی ندارد ای همدم آنکس که همدمی ندارد ای امان بخش آنکس که امانی ندارد (۲۹)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَاصِمُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا رَاحِمُ يَا (۲۹)

خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای نگهدار ای پابرجا ای جاویدان ای رحم کننده ای

سَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا عَالِمُ يَا قَاسِمُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ (۳۰) يَا عَاصِمَ مِنْ

سلامت بخش ای حاکم ای دانا ای تقسیم کننده ای تنگ گیر ای گشایش بخش (۳۰) ای نگهدار کسی که

اسْتَعْصَمَهُ يَا رَاحِمَ مِنْ اسْتَرْحَمَهُ يَا غَافِرَ مَنْ اسْتَغْفَرَهُ يَا نَاصِرَ مَنْ

نگهداریش خواهد ای رحم کننده کسی که ترحمش خواهد ای آمرزنده کسی که از او آمرزش خواهد ای یاور کسی که

اسْتَنْصَرَهُ يَا حَافِظَ مَنْ اسْتَحْفَظَهُ يَا مُكْرِمَ مَنْ اسْتَكْرَمَهُ يَا مُرْشِدَ

از او یاری طلبد ای نگهدار کسی که از او نگهداری خواهد ای اکرام کننده کسی که از او بزرگواری خواهد ای راهنمای

مَنْ اسْتَرْشَدَهُ يَا صَرِيحَ مَنْ اسْتَصْرَحَهُ يَا مُعِينَ مَنْ اسْتَعَانَهُ يَا

کسی که از او ره جوید ای دادرس کسی که از او دادرسی خواهد ای کمک کار کسی که کمکش خواهد ای

مُعِيثَ مَنْ اسْتَعَانَهُ (۳۱) يَا عَزِيزًا لَا يُضَامُ يَا لَطِيفًا لَا يُرَامُ يَا قَيُّوْمًا

فریاد رس کسی که به فریادرسیش خواند (۳۱) ای عزیز ای که ذلت نپذیرد ای لطیفی که دست انداز کسی واقع نگردد ای پاینده

لَا يَنَامُ يَا دَائِمًا لَا يَفُوتُ يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ يَا مَلِكًا لَا يَزُولُ يَا بَاقِيًا لَا

که خواب ندارد ای جاویدانی که از دست نرود ای زنده ای که نمیرد ای پادشاهی که سلطنتش زوال ندارد ای ماندگاری

يَفْنَى يَا عَالِمًا لَا يَجْهَلُ يَا صَمَدًا لَا يُطْعَمُ يَا قَوِيًّا لَا يَضْعَفُ

که نیستی ندارد ای دانایی که نادانی ندارد ای بی نیازی که خوراک نخواهد ای نیرومندی که سستی نپذیرد (۳۲)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدًا يَا وَاحِدًا يَا شَاهِدًا يَا مَاجِدًا يَا (۳۲)

خدایا از تو خواهم به حق نامت ای یکتا ای یگانه ای گواه ای بزرگوار ای

حامدُ یا راشدُ یا باعثُ یا وارثُ یا ضارُّ یا نافعُ (۳۳) یا اعظمُ منْ

ستوده ای رهنما ای برانگیزنده ای ارث برافه ای زیان بخش ای سودرسان (۳۳) ای بزرگتر از

كُلُّ عَظِيمٍ یا اَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ یا اَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ یا اَعْلَمَ مِنْ

هر بزرگی ای بزرگوارتر از هر بزرگواری ای مهربانتر از هر مهربانی ای داناتر از

كُلُّ عَلِيمٍ یا اَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ یا اَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ یا اَكْبَرَ مِنْ كُلِّ

هر دانا ای فرزانه تر از هر فرزانه ای جلوتر از هر قدیمی ای بزرگتر از هر

كَبِيرٍ یا اَلطَّفَ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ یا اَجَلَ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ یا اَعَزَّ مِنْ كُلِّ

بزرگ ای با لطف تر از هر لطف داری ای والاتر از هر والایی ای عزیزتر از هر

عَزِيْزٍ (۳۴) یا كَرِيْمَ الصَّفْحِ یا عَظِيْمَ الْمَنِّ یا كَثِيْرَ الْخَيْرِ یا قَدِيْمَ

عزیزی (۳۴) ای بزرگوار چشم پوش ای بزرگ نعمت بخش ای پر خیر ای دیرینه

الْفَضْلِ یا دَائِمَ اللُّطْفِ یا لَطِيْفَ الصَّنْعِ یا مُنْفَسَ الْكَرْبِ یا كَاشِفَ

بخشش ای جاوید لطف ای دقیق صنعت ای زداينده اندوه ای برطرف کننده

الضُّرِّ یا مَالِكِ الْمُلْكِ یا قَاضِيَ الْحَقِّ (۳۵) یا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِي

گرفتاری ای فرمانروای عالم هستی ای حاکم بر حق (۳۵) ای که در پیمانش وفادار

یا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ یا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ یا مَنْ هُوَ فِي

وای که در وفا کردن به پیمانش نیرومند است ای که در نیرومندیش بلند مرتبه است ای که در

عُلُوِّهِ قَرِيْبٌ یا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيْفٌ یا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيْفٌ یا

عین بلند مرتبه ای نزدیک است ای که در عین نزدیکی دقیق است ای که در عین دقت بزرگوار است ای

مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيْزٌ یا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيْمٌ یا مَنْ هُوَ فِي

که در عین بزرگواری با عزت است ای که در عین عزت با عظمت است ای که در عین

عَظَمْتَهُ مَجِيدٌ يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ (۳۶) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ

عظمتش برجسته است ای که در عین برجستگی ستوده است (۳۶) خدایا از تو خواهم

بِاسْمِكَ يَا كَافِيَّ يَا شَافِيَّ يَا وَافِيَّ يَا مُعَافِيَّ يَا هَادِيَّ يَا دَاعِيَّ يَا

به حق نامت ای کفایت کننده ای شفا دهنده ای وفادار ای تندرستی بخش ای رهنما ای خواننده ای

قَاضِيَّ يَا رَاضِيَّ يَا عَالِيَّ يَا بَاقِيَّ (۳۷) يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ يَا

داور ای راضی ای والا مرتبه ای باقی (۳۷) ای که هر چیز در برابرش سر تعظیم فرود آورد ای

مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ

که هر چیز در برابرش رام گشته ای که هر چه در عالم موجود است از آن اوست ای که هر چه هست

مَوْجُودٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ اِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ يَا

بوجود او موجود است ای که هر چیزی بسوی او بازگردد ای که هر چیزی از او اندیشه دارد ای

مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ اِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ

که هر چیزی به او پایدار است ای که هر چیزی بسوی او برگردد ای که هر چیز

يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ (۳۸) يَا مَنْ لَا مَقَرَّ اِلَّا

به ستایش او تسبیح گوید ای که هر چیز نابود شود جز ذات او (۳۸) ای که گریزگاهی نیست جز

اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَفْرَعٌ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَقْصَدَ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَنجَا

بسوی او ای که پناهگاهی نیست جز بسوی او ای که مقصدی نیست جز درگاهش ای که راه نجاتی از (عذاب و قهر)

مِنْهُ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْغَبُ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِهِ يَا

او نیست جز خود او ای که رغبت و اشتیاقی نباشد جز به درگاه او ای که جنبش و نیرویی نیست مگر بوسیله او ای

مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ

که کمک نجوید جز به او ای که توکل نشود جز بر او ای که امیدوار نتوان بود جز به او

يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ (۳۹) يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا

ای که پرستش نشود جز او (۳۹) ای بهترین کسی که خلق از او ترسند ای بهترین مایه شوق و آرزو ای

خَيْرَ الْمُطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ يَا خَيْرَ

بهترین جويا شدگان ای بهترین خواسته شدگان ای بهترین مقصود خلق ای بهترین

الْمَدْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمُشْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمُحْبُوبِينَ يَا خَيْرَ

یاد شدگان ای بهترین سپاس شدگان ای بهترین دوستان ای بهترین

الْمَدْعُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ (۴۰) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا

خوانده شدگان ای بهترین همدمان (۴۰) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای

غَافِرٌ يَا سَاتِرٌ يَا قَادِرٌ يَا قَاهِرٌ يَا فَاطِرٌ يَا كَاسِرٌ يَا جَابِرٌ يَا ذَاكِرٌ يَا

آمرزنده ای پرده پوش ای توانا ای قاهر ای آفریننده ای شکننده ای بهم پیوند دهنده ای یادآورنده ای

نَاطِرٌ يَا نَاصِرٌ (۴۱) يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّىٰ يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَىٰ يَا مَنْ

بیننده ای یاری دهنده (۴۱) ای که آفرید و بیاراست ای که اندازه گرفت و راهنمایی کرد ای که

يَكْشِفُ الْبَلْوَىٰ يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَىٰ يَا مَنْ يُنْقِذُ الْغَرَقَىٰ يَا مَنْ

برطرف کند گرفتاری را ای که بشنود سخن درگوشی را ای که نجات دهد غریق را ای که

يُنْجِي الْهَلْكَىٰ يَا مَنْ يَسْفِي الْمَرْضَىٰ يَا مَنْ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ يَا مَنْ

برهاند هلاک شده را ای که شفا دهد بیمار را ای که بخنداند و بگریاند ای که

أَمَاتَ وَأَحْيَىٰ يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ (۴۲) يَا مَنْ فِي

بمیراند و زنده کند ای که آفرید دو جفت نر و ماده (۴۲) ای که هم در

الْبُرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ

خشکی و هم در دریا راه رسیدن به او هست ای که در سراسر گیتی نشانه های او هست ای که در این نشانه ها برهان او موجود است

يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقِيَمَةِ

ای که در مردن نشانه قدرت او است ای که در گورها پند او است ای که در روز قیامت نیز

مُلْكُهُ يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قَضَائُهُ يَا مَنْ فِي

سلطنت او است ای که در حساب آن روز هیبت دارد ای که در پای میزان حکم و داوری او است ای که در

الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ (۴۳) يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخَائِفُونَ

بهشت پاداش نیک او است ای که در دوزخ شکنجه او است (۴۳) ای که به سویش گریزند ترسناکان

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْرَعُ الْمُدْتَبِعُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُتَّبِعُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ

ای که به او پناه برند گنهکاران ای که او را مقصود قرار دهند بازآیندگان ای که بسوی او

يَرْعَبُ الزَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَرِّرُونَ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُونَ

روند پارسایان ای که بدو پناه برند سرگردانان ای که به او همدم شوند

الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ

خواستاران ای که به دوستیش افتخار کنند دوستان ای که در گذشت او طمع دارند

الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُؤَقِنُونَ يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ

خطاکاران ای که به ذکر او آرامش پذیرد دل یقین داران ای که بر او توکل کنند

الْمُتَوَكِّلُونَ (۴۴) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِیْبُ يَا طَیِّبُ يَا

توکل کنندگان (۴۴) خدایا از تو می خواهم به حق ناهت ای محبوب دلها ای طیب دردها ای نزدیک ای

قَرِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مُهَيْبُ يَا مُثِيبُ يَا مُجِيبُ يَا خَيْرُ يَا

مراقب کار بندگان ای حساب نگهدار ای با هیبت ای پاداش نیک دهنده ای اجابت کننده ای آگاه ای

بَصِيرُ (۴۵) يَا اقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ يَا اَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يَا ابْصَرَ

بینا (۴۵) ای نزدیکتر از هر نزدیک ای محبوبتر از هر محبوب ای بیناتر

مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا اَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ يَا اشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يَا اَرْفَعَ

از هر بینا ای آگاه تر از هر آگاه ای شریفتر از هر شریف ای برتر

مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ يَا اقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يَا اغْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ يَا اَجْوَدَ

از هر بلند مرتبه ای نیرومندتر از هر نیرومند ای توانگرتر از هر توانگر ای بخشنده تر

مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا اَرْآفَ مِنْ كُلِّ رَوْفٍ (۴۶) يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا

از هر بخشنده ای مهربانتر از هر مهربان (۴۶) ای پیروزی که هرگز مغلوب نگردد ای

صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ يَا

سازنده ای که مصنوع کسی نیست ای آفریننده ای که کسی او را نیافریده ای مالکی که مملوک کسی نیست ای

قَاهِرًا غَيْرَ مَقْهُورٍ يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ يَا حَافِظًا غَيْرَ مَحْفُوظٍ يَا

چیره شکست ناپذیر ای بلند مرتبه که بلندی را کسی به او نداده ای نگهدارنده ای که نگهداری ندارد ای

نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ (۴۷) يَا

یاوری که کسش یاری نکند ای حاضری که پنهانی ندارد ای نزدیکی که دور نشود (۴۷) ای

نُورَ النُّورِ يَا مُنَوَّرَ النُّورِ يَا خَالِقَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ النُّورِ يَا مُقَدِّرَ النُّورِ

روشنی نور این روشنی ده نور ای خالق نور و روشنی ای تدبیر کننده نور ای اندازه گیر نور

يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا قَبْلَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا

ای روشنی هر نور ای روشنی پیش از هر نور و ای روشنی پس از هر نور ای روشنی

فَوْقَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ (۴۸) يَا مَنْ عَطَانُهُ شَرِيفٌ يَا

بالای هر نور ای نوری که ماندش نوری نیست (۴۸) ای که عطا و بخشش شریف و ارجمند است ای

مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ مُتَمِيمٌ يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ قَوْلُهُ

که کارش دقیق است ای که لطفش پایدار است ای که احسانش دیرینه است ای که گفتارش

حَقٌّ يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ يَا مَنْ

حق است ای که وعده اش راست است ای که گذشتش فضل است ای که کیفرش از روی عدل است که

ذِكْرُهُ خُلُوبًا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ (۴۹) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِکَ يَا

ذکرش شیرین است ای که فضلش عمومی است (۴۹) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای

مُسَهِّلٌ يَا مُفَصِّلٌ يَا مُبَدِّلٌ يَا مُدَلِّلٌ يَا مُنَزِّلٌ يَا مُنَوِّلٌ يَا مُفْضِلٌ يَا

هموار کننده راهها ای جدا کننده ای تبدیل کننده ای خوار کننده ای فرود آورنده ای جایزه ده ای فزون بخش ای

مُجَزِّلٌ يَا مُسَهِّلٌ يَا مُجَمِّلٌ (۵۰) يَا مَنْ يَّرَى وَلَا يُرَى يَا مَنْ يَخْلُقُ

بزرگ عطا بخش ای مهلت ده ای نیکو بخش (۵۰) ای که ببیند ولی دیده نشود ای که بیافریند

وَلَا يُخْلَقُ يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يُهْدَى يَا مَنْ يُحْيِي وَلَا يُحْيَى يَا مَنْ

ولی کسی او را نیافریده ای که راهنمایی کند ولی راهنمایی نشود ای که زنده کنی ولی زنده نشده ای که

يَسْئَلُ وَلَا يُسْئَلُ يَا مَنْ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ يَا مَنْ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ

بازخواست کند ولی کسی از او بازخواست نکند ای که بخوراند ولی خورانده نشود ای که پناه دهد ولی کسی او را پناه ندهد

يَا مَنْ يَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْهِ يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ يَا مَنْ

ای که قضاوت کنی ولی قضاوت بر تو نشود ای که حکم کنی ولی کسی بر تو حکم نکند ای که

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۵۱) يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ طِنِعْمَ

نزايد و نه زائیده شده و نیست برایش همتایی هیچکس (۵۱) ای نیکو حسابکش ای نیکو

الطَّيِّبُ يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ الْمُجِيبُ يَا نِعْمَ

طیب ای نیکو نگهبان ای نیکو نزدیک ای نیکو پاسخ ده ای نیکو

الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ الْكَفِيلُ يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ يَا نِعْمَ الْمَوْلَىٰ يَا نِعْمَ النَّصِيرُ

دوست ای نیکو عهده دار ای نیکو وکیل ای نیکو سرور ای نیکو یاور (۵۲)

يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ يَا مُنَى الْمُحِبِّينَ يَا أُنَيْسَ الْمُرِيدِينَ يَا (۵۲)

ای مایه دلشادی عارفان ای آرزوی محبان ای همدم خواستاران ای

حَبِيبَ التَّوَّابِينَ يَا رَازِقَ الْمُتَّقِينَ يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِينَ يَا قَرَّةَ عَيْنٍ

دوستدار توبه کنندگان ای روزی ده نادران ای امید گنهکاران ای نورچشم

الْعَابِدِينَ يَا مُنْفَسَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُفْرَجَ عَنِ الْمُعْجَمِينَ يَا إِلَهَ

پرستش کنندگان ای برطرف کننده اندوه اندوهناکان ای غمزدای غمزدگان ای معبود

الْأَوْلِيَاءِ وَالْآخِرِينَ (۵۳) اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْتَلْكَ بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا يَا اِلَهَنَا

پیشیان و پسینان (۵۳) خدایا من از تو می خواهم به حق نامت ای پروردگار ما ای معبود ما

يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَلِيلَنَا يَا مُعِينَنَا يَا حَبِيبَنَا

ای آقای ما ای سرور ما ای یاور ما ای نگهدار ما ای راهنمای ما ای کمک کار ما ای محبوب ما

يَا طَيِّبَنَا (۵۴) يَا رَبَّ النَّبِيِّ نَ وَالْأَبْرَارِ يَا رَبَّ الصَّادِقِينَ يَا رَبَّ الْأَخْيَارِ

ای طیب ما (۵۴) ای پروردگار پیمبران و نیکوکاران ای پروردگار راستگویان و برگزیدگان

يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ يَا رَبَّ الصَّغَارِ وَالْكِبَارِ يَا رَبَّ الْحُبُوبِ

ای پروردگار بهشت و دوزخ ای پروردگار کوچک و بزرگ ای پروردگار خوبات

وَالثَّمَارِ يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ يَا رَبَّ الصَّحَارَى وَالْقِفَارِ يَا

و میوه جات ای پروردگار نهرها و درختان ای پروردگار دشت و هامون ای

رَبَّ الْبَرَارِ وَالْبَحَارِ يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ

پروردگار صحراها و دریاها ای پروردگار شب و روز ای پروردگار پیدا

وَالْأَسْرَارِ (۵۵) يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ

و نهان (۵۵) ای که در هر چیز دستورش نفوذ کرده ای که علمش به هر چیزی

عِلْمُهُ يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصِي الْعِبَادُ نِعْمَتَهُ

تعلق یافته ای که قدرت و توانایش به هر چیزی رسیده ای که بندگان شماره نعمتهایش را نتوانند

يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ يَا مَنْ

ای که خلائق از عهده شکرش برنیایند ای که عقول درک عظمت و جلالش نتوانند ای که

لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ يَا مَنْ الْعِظْمَةُ وَالْكَبِيرِيَاءُ رِدَائَتُهُ يَا مَنْ لَا تَرُدُّ

اوهام و خیالات به کنه ذاتش نرسند ای که عظمت و بزرگی لباس او است ای که

الْعِبَادُ قَضَائَتُهُ يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَائَتُهُ

بندگان از حکم او سرپیچی نتوانند ای که سلطنتی جز سلطنت او نیست ای که بخششی جز بخشش او نیست (۵۶)

يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا يَا مَنْ لَهُ (۵۶)

ای که از آن اوست عالی ترین مثالها (که حجج الهیه باشند) ای که خاص اوست برترین اوصاف ای که از آن اوست

الْآخِرَةَ وَالْأُولَى يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى

دنیا و آخرت ای که از آن اوست بهشت آن جایگاه آسایش ای که برای اوست نشانه های بس بزرگ

يا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يا مَنْ لَهُ

ای که برای او است نامهای نیکو ای که برای او است فرمان و داوری ای که از آن او است

الْهَوَاءُ وَالْفَضَاءُ يا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالْثَرَى يا مَنْ لَهُ السَّمَوَاتُ الْعُلَى (۵۷)

هوا و فضا ای که از آن او است عرش و فرش ای که از آن او است آسمانهای بلق (۵۷)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يا عَفُو يا عَفُورُ يا صَبُورُ يا شَكُورُ

خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای درگذرنده ای آمرزنده ای شکیا ای سپاس پذیر بندگان

يا رَوْفُ يا عَطُوفُ يا مَسْتُولُ يا وَدُودُ يا سُبُوحُ يا قُدُوسُ (۵۸) يا

ای مهربان ای توجه کننده ای مورد توجه و درخواست بندگان ای مهرورز ای منزّه ای پاکیزه (۵۸) ای

مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظُمَتُهُ يا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ يا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ

که در آسمان آثار عظمتش هویدا است ای که در زمین نشانه هایش آشکار است ای که در هر چیز

دَلِيلُهُ يا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ يا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يا مَنْ

برهانهای او موجود است ای که در دریا آثار شگفت انگیز دارد ای که در کوهها است گنجینه هایش ای که

يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يَعِيدُهُ يا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ يا مَنْ أَظْهَرَ فِي

خلق را پدید آورد سپس بازگرداند ای که به سويش همه امورات بازگردد ای که در هر چیز لطف و مهرش را

كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ يا مَنْ أَحْسَنَ كَلَشَيْءٍ خَلْقَهُ يا مَنْ تَصَرَّفَ فِي

آشکار ساخته ای که خلقت هر چیز را نیکو ساخته ای که تصرف کرده در

الْخَالِقِ قُدْرَتُهُ (۵۹) يا حَيِّبَ مَنْ لَا حَيِّبَ لَهُ يا طَيِّبَ مَنْ لَا

همه خلائق قدرت او (۵۹) ای دوست آنکس که دوستی ندارد ای طیب آن کس که

طَيِّبَ لَهُ يا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ يا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ يا

طیبی ندارد ای پاسخ ده آن کس که پاسخ ده ندارد ای یار دلسوز آن کس که دلسوزی ندارد ای

رَفِیقَ مَنْ لَا رَفِیقَ لَهُ يَا مُعِیْثَ مَنْ لَا مُعِیْثَ لَهُ يَا دَلِیلَ مَنْ لَا دَلِیلَ

رفیق آن کس که رفیق ندارد ای فریادرس آن کس که فریادرسی ندارد ای راهنمای آنکه راهنمایی ندارد

لَهُ يَا أُنِیسَ مَنْ لَا أُنِیسَ لَهُ طِرَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ (۶۰)

ای مونس آنکس که مونس ندارد ای ترحم کننده آن کس که ترحم کننده ای ندارد ای همدم آن کس که همدمی ندارد (۶۰)

يَا كَافِيَ مَنْ اسْتَكْفَاهُ يَا هَادِيَ مَنْ اسْتَهْدَاهُ

ای کفایت کننده آن کس که از او کفایت خواهد و ای رهنمای کسی که از او راهنمایی خواهد

يَا كَالِيَّ مَنْ اسْتَكَلَاهُ يَا رَاعِيَ مَنْ اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِيَ مَنْ اسْتَشْفَاهُ يَا

ای نگهبان کسی که از او نگهبانی خواهد ای مراعات کننده کسی که از او رعایت خواهد ای بهبود دهنده کسی که از او بهبودی خواهد ای

قَاضِيَ مَنْ اسْتَفْضَاهُ يَا مُغْنِيَ مَنْ اسْتَعْنَاهُ يَا مُوفِيَ مَنْ اسْتَوْفَاهُ يَا

داور کسی که از او داوری جوید ای بی نیاز کننده کسی که از او بی نیازی خواهد ای وفا کننده کسی که از او وفا خواهد ای

مُقْوَى مَنْ اسْتَفْوَاهُ يَا وَلِيَّ مَنْ اسْتَوْلَاهُ (۶۱) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَلْكَ

نیرو ده آن کس که از او نیرو خواهد ای سرور کسی که او را به سروری خواهد (۶۱) خدایا از تو می خواهم

بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ يَا

به حق نامت ای آفریننده ای روزی ده ای گویا ای راستگو ای شکافنده ای جدا کننده ای

فَاتِقُ يَا رَاتِقُ يَا سَابِقُ يَا سَامِقُ (۶۲) يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّیْلَ وَالنَّهَارَ يَا

باز کننده ای پیوست دهنده ای سبقت جوینده ای بلندمرتبه (۶۲) ای که جابجا کنی شب و روز را ای

مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالْأَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ يَا مَنْ سَخَّرَ

که مقرر ساختی تاریکیها و نور را ای که آفریدی سایه و گرما را ای که مسخر خود کردی

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ

مهر و ماه را ای که مقدر کردی خیر و شر را ای که آفریدی مرگ

وَالْحَيَوَةَ يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَهُ وَلَا وُلْدًا يَا

و زندگی را ای که آفریدن و فرمان از او است ای که نگرفته است برای خود همسر و فرزندی ای

مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدُّلِّ

که شریکی در فرمانروایی ندارد ای که نیست برایش سرپرستی از خواری (۶۳)

يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ يَا (۶۳)

ای که می داند خواسته دل هر خواهنده را ای که آگاه است از نهاد خاموشان ای

مَنْ يَسْمَعُ آئِينَ الْوَاهِنِينَ يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ يَا مَنْ يَمْلِكُ

که می شنود ناله خسته دلان ای که می بیند گریه ترسناکان ای که دارد

حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ يَا مَنْ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ

خواسته های خواستاران را ای که بپذیرد عذر توبه کنندگان ای که اصلاح نکند کار

الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ

مفسدان را ای که از بین نبرد پاداش نیکوکاران ای که دور نباشد از دل

الْعَارِفِينَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ (۶۴) يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا

عارفان ای بخشنده ترین بخشنندگان (۶۴) ای همیشه باقی ای شنوای دعا ای

وَاسِعَ الْعَطَاءِ يَا غَافِرَ الْخَطَاةِ يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا

وسیع بخشش ای آمرزنده خطا و لغزش ای پدید آورنده آسمان ای نیک آزمایش ای

جَمِيلَ الثَّنَاءِ يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ

زیبا ستایش ای دیرینه والا ای زیاد وفادار ای ارجمند پاداش (۶۵)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَتَّارُ يَا عَفَّارُ يَا قَهَّارُ يَا جَبَّارُ يَا (۶۵)

خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای پوشاننده ای آمرزنده ای با قهر و سطوت ای باجبروت و عظمت ای

صَبَّارُ يَا بَارُّ يَا مُخْتَارُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَّاحُ (۶۶) يَا مَنْ خَلَقَنِي

صبر پیشه ای نیک بخش ای مختار در کارها ای کارگشا ای پرچود و عطا ای فرح بخش (۶۶) ای که مرا آفریدی

وَسَوَّأَنِي يَا مَنْ رَزَقَنِي وَرَبَّأَنِي يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَسَقَانِي يَا مَنْ

و آراستی ای که روزیم دادی و پروریدی ای که مرا خوراندی و نوشاندی ای که

قَرَّبَنِي وَادَّنَانِي يَا مَنْ عَصَمَنِي وَكَفَانِي يَا مَنْ حَفَظَنِي وَكَلَّأَنِي يَا

پیش خود برده و نزدیکم کردی ای که مرا نگهداشته و کفایت کردی ای که محافظت و نگهداریم کردی ای

مَنْ أَعَزَّنِي وَأَعَانَنِي يَا مَنْ وَقَفَّنِي وَهَدَانِي يَا مَنْ أَنْسَنِي وَأَوَّأَنِي يَا

که به من عزت بخشید و توانگرم ساخت ای که به من توفیق داده و راهنمایی کرد ای که با من انس گرفته و جایم داد ای

مَنْ أَمَاتَنِي وَأَحْيَانِي (۶۷) يَا مَنْ يُحَقِّقُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ يَقْبَلُ

که مرا بمیراند و زنده کند (۶۷) ای که حق را بوسیله کلماتش پابرجا کرد ای که توبه را از

التَّوْبَةِ عَنِ عِبَادِهِ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ

بندگانش بپذیرد ای که میان انسان و دلش حائل گردد ای که سود ندهد

الشَّفَاعَةَ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ يَا مَنْ لَا

شفاعت و میانجیگری جز به اذن او ای که او داناتر است به کسی که از راهش گمراه گردد ای که

مُعَقَّبٌ لِحُكْمِهِ يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ يَا مَنْ أَنْقَادَ كُلِّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ يَا

کاونده و پی جویی برای حکمش نیست ای که بازگردانی برای قضایش نیست ای که هر چیز در برابر امرش مطیع و منقاد گشته ای

مِنَ السَّمَاوَاتِ مَطُورَاتٍ بِيَمِينِهِ يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ

که آسمانها بدست قدرتش بهم پیچیده ای که فرستد بادهای نویدی در پیشاپیش

رَحْمَتِهِ (۶۸) يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَادًا يَا

رحمتش (۶۸) ای که زمین را گهواره قرار داده ای که کوهها را میخهای (زمین) قرار داد ای

مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ

که خورشید را چراغی تابناک کرد ای که ماه را نوربخش قرار داد ای که شب را

لِبَاسًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا يَا مَنْ جَعَلَ

پوشش نهاد ای که روز را برای تحصیل معاش مقرر ساختی ای که خواب را مایه آرامش قرار داد ای که

السَّمَاءَ بِنَاءً يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادًا (۶۹)

آسمان را ساختمانی قرار داد ای که چیزها را جفت آفرید ای که آتش را در کمین (کفار و دوزخیان) قرارداد (۶۹)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ يَا مَنِيعُ

خدایا از تو درخواست می کنم به حق نامت ای شنوا ای شفیع ای بلند مرتبه ای والامقام

يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا خَبِيرُ يَا مُجِيرُ (۷۰) يَا حَيُّ قَيُّوْمُ

ای سریع در کارها ای پدید آورنده ای بزرگ ای توانا ای آگاه ای پناه ده (۷۰) ای زنده پیش از

كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ يَا حَيُّ

هر موجود زنده ای زنده پس از هر موجود زنده ای که نیست مانندش زنده ای ، ای زنده ای

الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يَخْتَاجُ إِلَى حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي

که شریکش نیست هیچ زنده ای ، ای زنده ای که نیازمند نیست به هیچ زنده ای ، ای زنده ای که

يُمِيتُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُرْزِقُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيُّ لَمْ يَرِثِ الْحَيَوَةَ

بمیراند هر زنده ای را ای زنده ای که روزی دهد هر زنده ای را ای زنده ای که ارث نبرد زندگی را

مِنْ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمٌ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ

از زنده ای ، ای زنده ای که زنده کند مردگان را، ای زنده پاینده ای که او را چرت

وَلَا نَوْمٌ (۷۱) يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يُنْسَى يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفِئُ يَا مَنْ لَهُ

و خواب نگیرد (۷۱) ای که یادش فراموش نشدنی است ای که نورش خاموش نشدنی است ای که

نِعْمٌ لَا تُعَدُّ يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لَا يُحْصَى يَا مَنْ لَهُ

نعمتهایش بشمار درنیاید ای که فرمانروایش زوال نپذیرد ای که مدح و ثنایش نتوان شمردن ای که

جَلَالٌ لَا يُكَيِّفُ يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لَا يُدْرِكُ يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُرَدُّ يَا

چگونگی بزرگی و جلالتش نتوان گفتن ای که کمالش قابل درک نباشد ای که فرمان قضایش بازگشت ندارد ای

مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ يَا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ لَا تُغَيَّرُ (۷۲) يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

که صفاتش تبدیل نپذیرد ای که اوصافش تغییر نکند (۷۲) ای پروردگار جهانیان

يَا مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا ظَهَرَ اللَّاحِظِينَ يَا مُدْرِكِ

ای فرمانروای روز جزا ای مقصد نهایی جویندگان ای پشت و پناه پناهندگان ای دریابنده

الْهَارِبِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ

گریختگان ای که دوست دارد شکیبایان را ای که دوست دارد توبه کاران را ای که دوست دارد

الْمُنْتَظَرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

پاکیزگان را ای که دوست دارد نیکوکاران را ای که داناتر است به راه یافتگان (۷۳)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَفِيقٌ يَا رَفِيقٌ يَا حَنِيفٌ يَا (۷۳)

خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای مهربان ای رفیق ای نگهدارنده ای

مُحِيطٌ يَا مُقِيتُ يَا مُغِيثُ يَا مُعِزُّ يَا مُدِلُّ يَا مُبْدِيُّ يَا مُعِيدُ (۷۴) يَا

احاطه دار بر همه ای توانا ای فریاد رس ای عزت بخش ای خوار کننده ای آغازنده ای بازگرداننده (۷۴) ای

مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدٍّ يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلَا عَيْبٍ يَا

یکتای بی ضد ای که او یگانه ای است که مانند ندارد ای که او بی نیازی است بی عیب ای

مَنْ هُوَ وَتَرٌّ بِلَا كَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ رَبٌّ بِلَا

که او تنهایی است و چگونگی ندارد ای که او حاکمی است که ستم در حکمش نیست ای که او پروردگاری است بدون

وَزِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلَا ذُلٍّ يَا مَنْ هُوَ عَنِيٌّ بِلَا فُقْرٍ يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ

وزیر ای که او عزیزی است بی ذلت ای که او دارایی است که نداری ندارد ای که او پادشاهی است

بِلَا عَزَلٍ يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلَا شَبِيهِ (۷۵) يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ

که معزول نشود ای که او توصیف شده ای است بی شبیه (۷۵) ای که ذکر او موجب شرافت

لِلذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شُكْرُهُ قُوَّةٌ لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ

ذکرکنندگان او است ای که سپاسگزاریش مایه سعادت سپاسگزاران است ای که ستایشش عزتی است برای ستایش کنندگان

يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ

ای که طاعتش وسیله نجات مطیعان است ای که در رحمتش باز است به روی رحمت خواهان ای که

سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنْتَبِهِينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاطِرِينَ يَا مَنْ كِتَابُهُ

راه بسوی او آشکار است برای بازآمدگان ای که آیات و نشانه هایش دلیل روشنی است برای بینندگان ای که کتابش

تَدَكَّرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَالْعَاصِينَ يَا مَنْ

سبب پند و تنبیه است برای پرهیزکاران ای که روزی او همگانی است برای فرمانبرداران و نافرمانان

رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ (۷۶) يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى

ای که رحمتش نزدیک است به نیکو کاران (۷۶) ای که نامش بزرگ است ای که اقبال او بلند است

جَدُّهُ يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ جَلَّ ثَنَانُهُ يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَانُهُ يَا

ای که معبودی جز او نیست ای که برجسته است ثنا و مدحش ای که پاکیزه است نامهایش ای

مَنْ يَدُومُ بَقَائُهُ يَا مَنْ الْعِظَمَةُ بَهَائُهُ يَا مَنْ الْكِبْرِيَاءُ رِدَائُهُ يَا مَنْ لَا

که بقایش همیشگی است ای که عظمت جلوه او است ای که بزرگی در بر او است ای که

تُحْصَى الْأَنْهَى يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نِعْمَ أَنْتَ (۷۷) أَلَلَّ - هُمْ أَنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

نیکیهایش به حساب در نیاید ای که نعمتهایش شماره نشود (۷۷) خدایا از تو خواهم به حق نامت

يَا مُعِينُ يَا أَمِينُ يَا مُبِينُ يَا مَتِينُ يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ يَا حَمِيدُ يَا

ای یاور ای امان بخش ای آشکار کننده ای استوار و ثابت ای پابرجا ای راهنما ای ستوده ای

مَجِيدُ يَا شَدِيدُ يَا شَهِيدُ (۷۸) يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا ذَا الْقَوْلِ

گرامی ای سخت نیرو ای گواه (۷۸) ای صاحب عرش با شوکت ای صاحب گفتار

السَّديدِ يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشيدِ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّديدِ يَا ذَا الْوَعْدِ

محکم ای صاحب کار مستحکم ای صاحب حمله سخت ای صاحب نوید

وَالْوَعْدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ

و تهدید ای که او است صاحب اختیاری ستوده ای که او است کننده هر چه را خواهد ای که او است

قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَامٍ

نزدیکی که دوری ندارد ای که او بر هر چیز گواه باشد ای که او ستمکار بر بندگان

لِلْبَعِيدِ (۷۹) يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ يَا مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ وَلَا نَظِيرَ

نیست (۷۹) ای که برایش شریک و وزیر نیست ای که برایش شبیه و نظیری نیست

يا خالقِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنيِرِ يا مُغْنِيَ البائِسِ الفَقيرِ يا رازِقَ

ای آفریننده مهر و ماه تابنده ای بی نیاز کننده بینوای درمانده ای روزی ده

الطِّفْلِ الصَّغيرِ يا راحِمِ الشَّيخِ الكَبيرِ يا جابِرَ العَظَمِ الكَسيرِ يا

کودک خردسال ای مهرورز پیر کهن سال ای جوش ده استخوان شکسته ای

عِصْمَةَ الخائِفِ المُستَجيرِ يا مَنْ هُوَ بِعبادِهِ خَيرٌ بِصيرٍ يا مَنْ هُوَ

نگهدار ترسان پناهنده ای که به حال بندگانش خبیر و بینا است ای که او

على كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ (۸۰) يا ذالْجُودِ وَالنَّعَمِ يا ذالْفَضْلِ وَالكَرَمِ يا

بر هر چیز قادر و تواناست (۸۰) ای صاحب جود و نعمت ای صاحب بخشش و بزرگواری ای

خالِقِ اللُّوحِ وَالْقَلَمِ يا باريَ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ يا ذالْبِئاسِ وَالنَّقَمِ يا

آفریننده لوح و قلم ای پدید آورنده ذرات و انسان ای دارای عذاب و انتقام ای

مُلهِمِ العَرَبِ وَالعَجَمِ يا كاشِفَ الضُّرِّ وَالآلَمِ يا عالِمَ السِّرِّ وَالهِمَمِ يا

الهام بخش عرب و عجم ای برطرف کننده رنج و الم ای دانای راز و قصدهای نهان ای

رَبَّ البَيْتِ وَالْحَرَمِ يا مَنْ خَلَقَ الاشْيَاءَ مِنَ العَدَمِ (۸۱) اَللّهُمَّ اِنِّي

پروردگار کعبه و حرم ای که آفریدی موجودات را از نیستی و عدم (۸۱) خدایا از تو

اَسئَلُكَ بِاسْمِكَ يا فاعِلُ يا جاعِلُ يا قابِلُ يا كاملُ يا فاصيلُ يا

خواهم به حق نامت ای کننده (هر کار) ای مقرر کننده (امور) ای پذیرنده ای کامل ای جدا کننده ای

واصِلُ يا عادِلُ يا غالِبُ يا طالبُ يا واهِبُ (۸۲) يا مَنْ اَنعمَ بِطَوَلِهِ

پیوست دهنده ای دادگر ای چیره ای جوینده ای بخشنده (۸۲) ای که نعمت بخشید به فضل خود

يا مَنْ اَكْرَمَ بِجُودِهِ يا مَنْ جادَ بِلُطْفِهِ يا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ يا مَنْ قَدَّرَ

ای که کرم کرد به بخشش خود ای که جود کرد به لطف خود ای که عزیز باشد به نیروی خود ای که اندازه گیرد

بِحِكْمَتِهِ يَا مَنْ حَكَمَ بِنَدْبِيرِهِ يَا مَنْ ذَبَرَ بَعْلِمِهِ يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ

به حکمت خویش ای که حکم کند به تدبیر خود ای که تدبیر کرد به دانش خود ای که بگذرد به بردباری خویش

يَا مَنْ دَنَى فِي عُلُوِّهِ يَا مَنْ عَلَا فِي ذُنُوبِهِ (۸۳) يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

ای که نزدیک است در عین بلندی و ای که بلند است در عین نزدیکی (۸۳) ای که می آفریند هر چه را خواهد

يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ

ای که انجام دهد هر چه خواهد ای که راهنمایی کند هر که را خواهد ای که گمراه کند هر که را خواهد

يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ

ای که عذاب کند هر که را خواهد ای که بیامرزد هر که را خواهد ای که عزت بخشد به هر که خواهد

يَا مَنْ يُدِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ

ای که ذلت دهد به هر که خواهد ای که نقش بندد در میان رحم ها هر طور که خواهد ای که

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ (۸۴) يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وِلْدًا يَا

مخصوص به رحمت خویش گرداند هر که را خواهد (۸۴) ای که نگرفته است همسر و فرزندی ای

مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا يَا مَنْ

که قرار داد برای هر چیز اندازه ای ای که شریک نکرده در حکم خویش احدی را ای که

جَعَلَ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا يَا مَنْ جَعَلَ

قرار داد فرشتگان را پیام آور ای که در آسمان برجها قرار داد ای که

الْأَرْضَ قَرَارًا يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ

زمین را قرار گاه کرد ای که آفرید از آب بشر را ای که قرار داد برای هر چیز

أَمَدًا يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (۸۵)

مدت و دورانی ای که دانشش به هر چیز احاطه کرده ای که عدد هر چیز را شماره کرده (۸۵)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا

خدایا از تو خواهم به حق نامت ای آغاز ای انجام ای ظاهر ای نهان ای

بُرُّ يَا حَقُّ يَا فَرْدُ يَا وَتَرُ يَا صَمَدُ يَا سَرْمَدُ (۸۶) يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ

نیکوکار ای برحق ای یکتا ای بی همتا ای بی نیاز ای ابدی (۸۶) ای بهترین شناخته شده

عَرِفَ يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عَبْدُ يَا أَجَلَ مَشْكُورٍ شَكِرَ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ

به نیکی ای برترین معبودی که پرستش شده ای بهترین سپاس شدگان ای عزیزترین یادشدگان

يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حُمِدَ يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ يَا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ

ای والاترین ستوده شده ای پیش ترین موجودی که جو یایش شده اند ای برترین موجودی که مورد

وُصِفَ يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ يَا أَشْرَفَ

توصیف واقع شده ای بزرگتر مقصودی که قصد او کرده اف ای بزرگوار کسی که از او درخواست شده ای ارجمندترین

مَحْبُوبٍ عِلْمَ (۸۷) يَا حَبِيبَ الْبَاكِينَ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ يَا هَادِيَ

دوستی که توان یافت (۸۷) ای دوست گریانان ای آقای توکل کنندگان ای رهنمای

الْمُضِلِّينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَنِيسَ الذَّاكِرِينَ يَا مَفْرَعَ الْمَلْهُوفِينَ

گمراهان ای سرور مؤمنان ای همدم یاد کنندگان (او) ای پناه ستمدیدگان

يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ يَا أَعْلَمَ الْعَالَمِينَ يَا إِلَهَ

ای نجات دهنده راستگویان ای مقتدرترین قدرت داران ای داناترین دانایان ای معبود

الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ (۸۸) يَا مَنْ عَلَا فَفَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَفَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَّنَ

تمامی آفریدگان (۸۸) ای که از برتری بر همه قاهر است ای که فرمانرواست و نیرومند ای که در درونی

فَخَبَّرَا مِنْ عَبْدٍ فَشَكَرَ يَا مَنْ عُصِيَّ فَعَفَّرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكْرُ يَا

و از درون آگاه ای که پرستندش و او بدان پاداش دهد ای که نافرمانیش کنند و بیمارزد ای که در فکرها ننگد ای

مَنْ لَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ

که دیده ای او را درنیابد ای که هیچ کاری بر او پنهان نماند ای روزی ده بشر ای اندازه گیر

كُلِّ قَدَرٍ (۸۹) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظُ يَا بَارِئُ يَا ذَارِئُ

هر اندازه (۸۹) خدایا از تو خواهم به حق نامت ای نگهدار ای پدید آورنده ای آفریننده

يَا بَاذِخُ يَا فَارِجُ يَا فَاتِحُ يَا كَاشِفُ يَا ضَامِنُ يَا اِمْرُ يَا نَاهِي (۹۰) يَا

ای و الامقام ای غمزدا ای کارگشا ای برطرف کننده اندوه ای ضامن بندگان ای فرمان ده ای قدغن کن از کارهای بد (۹۰) ای

مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ

که نمی داند غیب را جز او ای که باز نگرداند بدی را جز او ای که

لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُيَمُّ النَّعْمَةَ

نیافریند خلق را جز او ای که نیامرزد گناه را جز او ای که به پایان نرساند نعمت و احسان را

اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُقَلِّبُ الْقُلُوبَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْاَمْرَ اِلَّا هُوَ يَا

جز او ای که دگرگون نکند دلها را جز او ای که تدبیر نکند کارها را جز او ای

مَنْ لَا يَنْزِلُ الْغَيْثَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ

که فرو نفرستد باران را جز او ای که نگستراند روزی را جز او ای که

لَا يُحْيِي الْمَوْتَى اِلَّا هُوَ (۹۱) يَا مُعِينَ الضَّعْفَاءِ يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ يَا

زنده نکند مردگان را جز او (۹۱) ای کمک کار ناتوانان ای رفیق دور از وطنان ای

ناصرِ الأَوْلِيَاءِ يا قاهرِ الأعداءِ يا رافعِ السماءِ يا أنيسَ الأَصْفِيَاءِ يا

یار دوستان ای چیره بر دشمنان ای بالا برنده آسمان ای مونس برگزیدگان ای

حَسِيبَ الأَتْقِيَاءِ يا كَنزَ الفُقَرَاءِ يا إلهَ الأَغْنِيَاءِ يا أَكْرَمَ الكُرَمَاءِ

دوست پرهیزکاران ای گنجینه بینوایان ای معبود توانگران ای کریمترین کریمان (۹۲)

يا كافياً مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يا قائِماً على كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ لا يُشْبِهُهُ (۹۲)

ای کفایت کننده از هر چیز ای نگهبان بر هر چیز ای که چیزی مانندش نیست

شَيْءٍ يا مَنْ لا يَزِيدُ في مُلْكِهِ شَيْءٌ يا مَنْ لا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ يا

ای که چیزی به فرمانروایش نیفزاید ای که چیزی بر او پوشیده نیست ای

مَنْ لا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ يا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يا مَنْ لا

که کم نشود از گنجینه هایش چیزی ای که نیست همانندش چیزی ای که

يَعْرُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ يا مَنْ هُوَ خَيْرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ وَسِعَتْ

پنهان نماند از دانش او چیزی ای که او خبیر و آگاه است به هر چیز ای که رحمتش

رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ (۹۳) اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا مُكْرِمُ يا مُطْعِمُ

فراگیرد هر چیز را (۹۳) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای اکرام کننده ای طعام دهنده

يا مُنْعِمُ يا مُعْطِي يا مُغْنِي يا مُقْنِي يا مُفْنِي يا مُحْيِي يا مُرْضِي يا

ای نعمت بخشنده ای عطا ده ای ثروت ده ای سرمایه ده ای فانی کننده ای زنده کننده ای خشنود سازنده ای

مُنْجِي (۹۴) يا اَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَاخِرَهُ يا اِلهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ يا رَبِّ

نجات بخش (۹۴) ای آغاز و انجام هر چیز ای معبود و مالک هر چیز ای پروردگار

كُلِّ شَيْءٍ وِصانِعَهُ يا باري كُلِّ شَيْءٍ وِخالِقَهُ يا قابِضَ كُلِّ شَيْءٍ

و سازنده هر چیز ای پدید آورنده و آفریننده هر چیز ای بست و باز کننده هر چیز

وَبَاسِطَهُ يَا مُبْدِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ يَا مُنْشِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدِّرَهُ يَا

ای پدید آورنده و بازگرداننده هر چیز ای بوجود آورنده و اندازه گیر هر چیز ای

مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُحَوِّلَهُ يَا مُحْيِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُؤَمِّتَهُ يَا خَالِقَ

بود کننده و تبدیل کننده هر چیز ای زنده کننده و میراننده هر چیز ای آفریننده

كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثَهُ (۹۵) يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَمَذْكُورٍ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ

و وارث هر چیز (۹۵) ای بهترین یادآور و یاد شده ای بهترین سپاسگزار و سپاس شده

يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَمَحْمُودٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمَدْعُوٍّ

ای بهترین ستاینده و ستوده شده ای بهترین گواه و گواهی شده ای بهترین خواننده و خوانده شده

يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَمُجَابٍ يَا خَيْرَ مُؤَنِّسٍ وَأَنِّسٍ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ

ای بهترین اجابت کن و اجابت کرده شده ای بهترین انیس و مونس ای بهترین رفیق

وَجَلِيسٍ يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَمَحْجُوبٍ (۹۶) يَا

و هم نشین ای بهترین مقصود و مطلوب ای بهترین دوست و محبوب (۹۶) ای

مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ إِلَى

که برای خواننده اش اجابت کند ای که به مطیع و فرمانبردارش دوست است ای که به هر که

مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ

دوستش دارد نزدیک است ای که برای هر کس که از او نگهداری خواهد نگهدارند ای که نسبت به هر کس به او امید

كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ

داشته باشد کریم است ای که نسبت به نافرمانش بردبار است ای که در عین عظمت و بزرگیش مهربان است ای که

هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بَمَنْ

در حکمت خود عظیم است ای که در احسان و عطابخشی دیرین است ای که به هر کس که او را

أَرَادَهُ عَلِيمٌ (۹۷) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّبُ يَا مُرْعَبُ يَا

بطلبد دانا است (۹۷) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای سبب ساز ای رغبت ده ای

مُقَلِّبُ يَا مُعَقِّبُ يَا مُرْتَبُّ يَا مُحَوِّفُ يَا مُحَدِّرُ يَا مُدَكِّرُ يَا مُسَخِّرُ يَا

زیر و رو کن ای پی جو ای ترتیب ده ای بیم ده ای ترساننده ای یادانداز ای مسخر کننده ای

مُغَيِّرُ (۹۸) يَا مَنْ عَلِمَهُ سَابِقُ يَا مَنْ وَعَدَهُ صَادِقُ يَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرُ

تغییر دهنده (۹۸) ای که دانشش پیش است ای که وعده اش راست است ای که لطفش آشکار است

يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ يَا مَنْ كِتَابَتُهُ مُحْكَمٌ يَا مَنْ قَضَائُهُ كَائِنٌ يَا مَنْ

ای که فرمانش بر همه غالب است ای که کتابش محکم است ای که حکم و قضایش حتمی است ای که

قُرْآنُهُ مُجِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا مَنْ عَرْشُهُ

قرآنش مجید و گرامی است ای که فرمانروایش قدیم است ای که فضل و بخشش همگانی است ای که عرش

عَظِيمٌ (۹۹) يَا مَنْ لَا يَسْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ

او عظیم است (۹۹) ای که سرگرم نکند او را شنیدنی از شنیدنی دیگر ای که بازش ندارد کاری از

فِعْلٍ يَا مَنْ لَا يُلْهِيهِ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ يَا مَنْ لَا يُعْلِطُهُ سُؤَالٌ عَنْ سُؤَالٍ

کاری ای که مشغولش نکند گفتاری از گفتاری دگر ای که به اشبهش نیندازد پرسشی از پرسشی

يَا مَنْ لَا يَحْجِبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ الْإِحْحَابُ الْمُلْحِينَ يَا

ای که حجاب نشود او را چیزی از چیزی ای که به ستوهش نیاورد پافشاری اصرار ورزان ای

مَنْ هُوَ غَايَةٌ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى وَمِمَّ الْعَارِفِينَ يَا مَنْ

که او منتهای مقصود جویندگان است ای که او سرحد نهایی وجهه همت عارفان است ای که

هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ

او آخرین مرحله خواسته خواستاران است ای که بر او ذره ای در تمام جهانیان پنهان نیست (۱۰۰)

يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ يَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ يَا صَادِقًا لَا يُخْلِفُ يَا (۱۰۰)

ای بردباری که شتاب نکند ای بخشنده ای که بخل ندارد ای راست وعده ای که خلاف وعده نمی کند ای

وَهَابًا لَا يَمَلُّ يَا قَاهِرًا لَا يُغْلَبُ يَا عَظِيمًا لَا يُوصَفُ يَا عَزَلًا لَا

بخشنده ای که خسته نمی شود ای چیره ای که شکست نپذیرد ای بزرگی که در وصف نگنجد ای دادگری که

يَحِيفُ يَا غَنِيًّا لَا يَفْتَقِرُ يَا كَبِيرًا لَا يَصْغُرُ يَا حَافِظًا لَا يُغْفَلُ سُبْحَانَكَ

در حکمش ستم نکند ای توانگری که درویش نشود ای بزرگی که کوچک نشود ای نگهبانی که غفلت نکند منزهی

يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثُ الْغَوْثُ خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

تو ای خدایی که نیست معبودی جز تو فریاد فریاد نجات ده ما را از آتش دوزخ ای پروردگار